

Constituția noastră a fost rodată de către cei care s-au ezat vremeln pe scaunul puterii.

Potrivit art. fiind și 1, independent, unConstituției definește stat național, România în unitar vigoare, suveran ca și indivizibil. Pe mai departe conturează celelalte elemente fundamentale ale acestuia precum teritoriul inalienabil, că nu pot fi colonizate ori strămutate populații străine și printre alte multe atribute având la baza sa unitatea poporului român și solidaritatea cetățenilor săi. Parcurgând prevederile constituționale, oricine le citește, constată că sunt corect redactate, corespund dezideratelor poporului român și, pe cale de consecință, că respectându-le cu sfințenie, precum și legile ordinare derivate, aici ar trebui fiecare locuitor să trăiască liniștit, să aibă asigurată protecția pe toate planurile, dar mai presus de toate, orice fel de atingere a suveranității sale să fie prompt soluționată de către cei abilitați și plătiți ca atare.

Aceasta ar fi situația ideală în care mai toți locuitorii acestei țări precum și tranzitarii pot avea un statut liniștit pentru viețuirea lor pe acest teritoriu. Dar nu! Încetul cu încetul Constituția noastră a fost erodată de către cei care s-au așezat vremelnic pe scaunul puterii. Și așa am înghițit fel de fel de năzbâtii, cum ar fi preluarea de migranți, fără un statut definit, cumpărarea de teritorii românești de trăitori de pe alte meleaguri, ba indigenizarea unora fără a veni fizic la noi și care au căpătat cetățenie română, masiva prăduială a hoardelor care s-au năpustit peste noi după '90, cărând la valize miliarde de dolari/euroi, închiderea de obiective industriale majore cu migrarea corelativă a peste cinci milioane de conaționali cărora le-au dispărut peste noapte locurile de muncă.

Acolo unde au ajuns, evident în țări europene și nu numai au procreat spre două milioane de urmași care probabil nu se vor mai întoarce niciodată în natala lor țară de origine. Iar acest segment istoric contribuie din plin la pierderea valorilor tradiționale, consfințite pe acest pământ de milenii. Un filmuleț prezintă busturi în cetatea Vaticanului ale unor înaintași de-ai noștri, daci, după cucerirea prin trădare, a teritoriului pe care noi acum viețuim. Comentatorul spune că față de zeci de busturi dacice, nu a putut găsi nicio urmă a unui trăitor ungar în acest areal.

Nici nu avea cum să fie, că hoardelor care au invadat Europa dinspre Asia le-au trebuit aproape 1.000 de ani spre a fi identificate drept cuceritori. Aici la noi sunt descoperite și de multe ori pe repede înainte îngropate vestigii ale viețuirii continue, de populații cu o vechime de peste 30.000 de ani î.e.n., dar relicvele dispar instantaneu spre alte zări care le tot cercetează. Dar noi, spre disperarea lor, le tot descoperim, ca mai apoi să fim sfătuiți să le acoperim din nou cu pământ, că nu se cade a accentua ceva dispute teritoriale.

Nu același tratament le au descoperirile arheologice din alte zone ale planetei, de pildă din Israel ori din China. În fine să revenim la ale noastre borne politicoeconomico-sociale. Sunt personaje în sistemul politic actual care nu pot fi controlate. De unde provine acest sistem toxic? S-au acumulat în timp conveniențe, vizibile, dar cel mai adesea absconse, cu valori câștigate de sute de mii ori miliarde de lei/ euro, iar atunci când defectează vreun segment, mai mare ori poate insignifiant, sistemul intervine și aplanează ori trece în derizoriu, cu concursul masiv al mediei, nenorociri cu zeci și zeci de persoane trecute în neființă și pe mai departe cu mii de oameni rămași cu sechele pe viață.

După Colectiv mai toți au crezut că asemenea tragedii nu vor mai avea loc în țara noastră. Când și când este scos în față Conducătorul iubit doar cu puncte negative ale istoriei lui, nefiind reliefate acele valori construite de acel; acum fiind folosite de noi toți. Explozia de la Crevedia a scos în evidență prăduielile uriașe ale familiei (primar, fiu de primar și alți aderenți) care a permis ca o instalație de GPL să funcționeze în ilegalitate de peste trei ani.

Da! Avem un stat iluzoriu umplut cu clanuri care nu au nicio legătură cu structurile democratice, pe care le clamăm. Statul român nu are aplecarea spre a fi cuplat cu democrațiile occidentale. Nu are cum, pentru bunul motiv că este structurat pe clanuri, indiferent de orientarea politică, dar cel mai grav este că aceste entități politice la o adicătelea acționează sinergic, spre a anihila acea democrație pe care ei o clamează iar noi, ca fraierii, o și credem că funcționează. Iată că nenorocirile de tot felul se țin lanț și nu pot fi oprite, eventual tot media să apere pe unele ca fiind foarte grave, iar pe altele să le treacă la diverse. Vedem acum, cum un primar, de Caracal, și-a creat și prin intermediul copiilor ori rudelor un imperiu economico-financiar uriaș. Nu este din acest punct de vedere de condamnat. Dar dacă nu te duce mintea, și nu știi să gestionezi, de fapt un concern zonal, să-i spunem, pot apărea sincope, pe care le poți aplana ușor, ori dezastre; iar aici este o altă dimensiune a responsabilității.

De fapt el, precum și Pandelică, după dezastrelor pe care le amână autoritățile, s-au făcut nevăzuți, pe principiul că să treacă Zavera și apoi noi cu forța financiar-avocățească vom nivela lucrurile și nu va mai răspunde nimeni. Constat că Înalta Curte de Casație și Justiție, în înțelepciunea ei, l-a salvat

pe un primar din Capitală, repus în funcție și probabil va cere și ceva despăgubiri. Nimeni nu a ținut o evidență a acestei instituții: câți conducători anchetați, condamnați, care au stat ceva timp la mititica, au fost ulterior absolviți de orice răspundere, repuși în drepturi, cu valori cerute de ei (din urmă) uriașe și care, de fapt, afectează atât justiția română că ar fi incompetentă la bază dar și bugetul statului, adică noi fraierii plătitori de taxe și impozite.

Mă gândesc de pildă că ar trebui luate la puricat nu numai hotărârile CCR dar și cele ale ICCJ și dacă se constată că au afectat prestața justiției române în ansamblul ei, ar trebui căutate alte formule de apărare a Constituției dar și a contribuabilului. Nu se poate ca un primar prăduitor de undeva din județul Ilfov să fie condamnat definitiv iar după ani ICCJ să-l absolve, să îl repună în drepturi și cu valorile din urmă.

M-am judecat cu acel UAT ani de zile, am obținut o hotărâre definitivă de repunere în drepturi, pentru un hectar de teren și ce să vezi? Acel primar, ulterior condamnat, apoi reabilitat, mi-a dat hectarul sub patru stâlpi de înaltă tensiune și cu un gazoduct sub teren, așa ca să mă satur, în timp ce altora le-a dat la discreție alte suprafețe. Iată domnilor judecători, amabili cu acești indivizi și voi creați rău alături de răi, iar noi cei mulți ne înrăim pe zi ce trece.

Nu credeți că ar trebui să promovați și binele și să vă uitați spre ceruri, că, de fapt, inexorabila părăsire a pământului nostru drag și viața pe care o credem noi că o vom trăi în veci, de fapt, este iluzorie? Iar dacă pe pământ veți face bine, binele va fi și în sufletul vostru. A treia putere în stat a fost folosită pentru salvarea unor penali, mai ales prin folosirea instrumentului de prescripție a faptelor. Nu există o evaluare a efectelor prescripției asupra unor fapte foarte grave și care trenează prin instanțe de ani de zile. Cei împlicinați mută judecarea (iar cei îndrituiți aprobă) spre instanțe care par permeabile în judecarea de spețe discutabile.

Pentru toate faptele și prejudiciile cauzate de intervenția prescripției ar trebui suportate cu prea plin asupra celor care au condus la acest deznodământ. Și aici statul este slab, nepregătit, vrem justiție fără dreptate. Și pe mai direct, instituția prescripției, ca fiind un fel de lașitate a societății, în fața celor care încalcă legea, nu ar trebui să mai existe; categoric trebuie ștersă din practica judiciară. Prescripția a demobilizat sistemul, cei care au furat la greu rămân cu banii și scapă și de pedeapsa aferentă.

Eminenți oameni, cu o pregătire deosebită (profesori, procurori, judecători, chiar politicieni) blamează această zisă instituție a prescripției, dezvoltată tentacular prin fel de fel de portite, create legislativ. Cum ar fi punerea în față a CCR, cu decizii discutabile, apoi dosare lăsate intenționat în nelucrare și în final cei care în fapt ar trebui să răspundă râd pe ecrane, dau cu tifla autorităților și în final sunt curați și cu banii lor la purtător adică la ei, plus alte valori imense dobândite prin fraudă. Toate cazurile, care au legătură cu prescripția au ca protagoniști persoane publice, influente, politicieni ori asimilați acestora. Nici un amărât care a șterpelit o găină ori ceva de mâncare nu a beneficiat niciodată de această magnifică, oricum discutabilă instituție a prescripției.

Ea se referă la șmecherii de top, îmbârligați cu structurile judiciare adesea efemere, dar care în mandatul lor îi salvează pe cei cu care au ceva în comun - prăduiala. Magistrați condamnați care au așteptat prescripția, ba, mai mult, au cerut și banii pe perioada în care au fost condamnați inițial, ca mai apoi să treacă în pensie ori să fie integrați în alte structuri. Împrumută norme legislative din alte țări, iar farul călăuzitor pare a fi America. Acolo, dacă un funcționar al statului ia șpagă un pachet de țigări ori o pungă de cafea (nu se întâmpla aceasta niciodată), își pierde automat toate drepturile: pensie, asigurări sociale, posibilitatea de a face un împrumut la bancă și multe altele. Privim cu jind către această țară, dar nu vrem să cuplăm legislația lor. Poate de aceea nu primim Viza Waiver spre a bântui și noi America în voie. La tribunalul din Cluj au fost 108 termene, spre judecare, pe un dosar greu dar nici până acum, instanțele abilitate nu au luat o decizie finală. În față se prezintă un

şef al CSM, care încearcă să justifice aceste nenorocite de cauze.

Pute de la distanță că acolo e o cârdăşie. Dacă o instanță tergiversează o cauză cu prejudicii materiale, și aceasta intră în prescripție, legea trebuie să prevadă că acele valori urmează a fi recuperate de la cei care au amânat soluția. Se întrevade o rază de speranță; Înalta Curte într-o cauză penală, asupra unei persoane care ar fi scăpat de sub jurisdicția aferentă, au repus pe rol procesul deși CCR se exprimase (ca să folosesc un termen delicat) în alt mod. Și astfel, legându-se de recomandările Curții de Justiție a Uniunii Europene să întrerupă termenul de prescripție în acea cauză penală. Un act curajos cu atât mai mult cu cât o serie întreagă de magistrați sunt fie vânați, amenințați, ei ori familiile lor, pârâți la superiori care aceia sunt, cred, vulnerabili, în fine o presiune uriașă pe justiție. Sunt curios să văd parcursul acestui curajos demers juridic ca finalitate.

Statul, clamat de actualul președinte că va reprezenta un reper pe eșichierul politic mondial, a cam căzut în derizoriu. Nu mai avem repere, pârghii pe care să putem sprijini obiectivele noastre prezente ori de viitor. Președintele nostru actual, pe care l-am votat cu ambele mâini, pe mine personal(ca și antecesorii lui), m-a dezamăgit. A avut cel puțin două ținte precise: statul de drept și România educată care trebuiau urmărite potrivit doctrinei sale pas cu pas. Din păcate nu s-a întâmplat mai nimic din aceste deziderate, ba dimpotrivă toate au căzut într-un hău greu de gestionat în viitor, și de ce? Pentru că la vremuri noi, tot noi gestionăm sistemul pe care l-am creat și care va fi pentru totdeauna în siajul nostru, celor care controlăm tot în această țară.

La vremuri noi

La vremuri noi, iată că în plin scandal

De corupție, că acuma-i general -

Pornit de la un bengos local

De județ sărac, el. fiind foarte vocal.

Vine, vijelios, al nostru prim-ministru

Și, detaliat, ne povestește ce va face întru',

Dezvoltarea noastră nemaiîntâlnită

În acest sens, cum puturoșii vor avea și pită.

Ne mai spune ce este deja evident

Că peste cinci milioane migrați spre occident

În scurt timp, prin curbe de sacrificiu

Mai toți vom ajunge în ospiciu.

Iată! Se reduce aparatul bugetar

Având parte de o reîncarnare ca un avatar

Că, nu suntem, cum se zice un stat barbar

Se va tăia în carne vie... ceva sumar.

Vorbe-n vânt, ca în cântec, care nu dor

Evident că nu aduc niciun spor

Ci doar știutele cicluri electorale

Avându-i la putere, pe aceiași, cu protocoale.

Pute deja, cum un pârlit de baron

Aflat pe feuda lui precum un cocon

Înfășurat cu fire nevăzute, de autentici slugoi

Zeci ca el, devalizând țara cu milioane de euroi.

Întrebarea retorică: Ce ar trebui de făcut?

Că toți ne dorim, un alt început

Ce întârzie să apară și tot năzuim

Sfârșitul lor, inevitabil, este în țintirim.

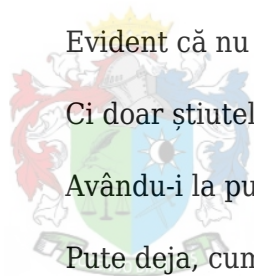
La vremuri noi, visăm de zeci de ani.

Acum n-avem hodină și evident nici bani

Că-s subtilizați de către cei haini

Noi, pe acei baroni, putem să-i dăm la câini.

De parcă nu aveam destule probleme, multe din ele greu de gestionat, se cocoată la tribuna ONU

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

reprezentantul Federației Ruse, afirmând printre altele că România nu respectă drepturile minorităților, înșirând pe maghiari, țigani (la noi se spune romi), lipoveni și alții. Trebuia informat că avem recunoscute în țara noastră 15 minorități, cu reprezentare parlamentară. Creierul respectivului înfierbântat de războiul cu Ucraina, nu putea lucra pe domenii de finețe. Iar acum Federația Rusă nu mai recunoaște nicio minoritate.

Măi fasole cine te-a trimis la ONU că ești o păpușă dezarticulată. Suntem atacați ca stat și în domeniul minorităților, printre altele, că în Delta Dunării tot cad schije de drone ruso-iraniene, peste lipovenii noștri iar noi nu îi apărăm. În actuala configurație mondială pare a se fi coagulat mai mult ori mai discret, cele, actualmente, unsprezece state aderente la BRICS. Dar Ungaria, ca membru UE, NATO etc., merge acum la Beijing și jură credință lui Putin. UE, ar trebui, față de derapajele Austriei cât și ale Ungariei, de pildă să ia o altă abordare mai pragmatică. Acum se trezesc liderii europeni că ar fi cazul să adere la o altă configurație, mai ales după evenimentele din Orientul Mijlociu, prin introducerea, mult discutatei de mai demult a unei Europe Unite (sanchi!) cu cel puțin două viteze. Din acest mecanism obligatoriu nu pot face parte Austria și Ungaria.

Doamna leu Van der Leyen, are curajul să provoace o asemenea separare, să-i spunem o schismă? Lucrurile trebuie urgent decantate, în contextul conflictului din Orientul Mijlociu/Israel, deoarece unele decizii trebuie luate în consens. Ori, Ungaria de pildă, aderând la un fel de pact Rusia-China, nu mai are ce căuta în Uniunea Europeană. Un domeniu care pare a fi pierdut cel puțin pentru actuala generație este traficul, producția și consumul de droguri pe teritoriul țării noastre. Trebuie pentru început de luat în custodia statului Portul Constanța, care este o placă turnantă a mafiilor pe diverse sectoare: trafic de produse nealimentare, alimentare și la loc de cinste - drogurile. Scanerele de acolo fie nu funcționează, ori sunt puține, câinii dresați probabil că sunt speriați și trimiși la plimbare, în fine pot fi verificate cel mult 10% din containere, restul scapă.

Rețelele prin care se traficează drogurile sunt foarte bine pregătite iar distribuitorii au ajuns să indice locul unde se află pliculețul pentru drogaj iar banii să fie disimulați în criptomonede. Afirmă actuala ministru pe problemă că în anul 2024 vom ajunge din urmă pe acest domeniu SUA. De ce pe alte domenii nu i-am ajuns din urmă, tehnic, științific, economic, bancar, ca nivel de prosperitate, e o altă problemă care va fi soluționată într-un viitor nedefinit. Pentru că situația este gravă președintele nostru a convocat CSAT-ul, pe bună dreptate, că problema drogurilor se află în zona Securității Naționale. Deocamdată otrava albă a scăpat de sub ochiul vigilent al statului, ajungând să distrugă viețile a sute de mii de semeni, consumatori direcți corelativ cu familiile lor din care provin. Iar aici statul nostru slab este de vină. Toți cei care au contribuit la acest dezastru, începând cu vocalul Abraham ar trebui să fie angrenați într-un proces mediatic și să răspundă concret la întrebări punctiforme.

De ce nu ai acționat cât ai fost în funcție, fiind foarte bine plătit? Ca o concluzie preliminară, pot afirma că acum statul român este mai slab ca oricând. Noroc, dacă se poate spune așa, că suntem ocupați de forțe exterioare României, care au interesele lor, militare, economice și de ce nu politice de a fi într-un statut de stat vulnerabil. Iar noi cei mulți, privim panoramic, că altceva nu avem ce face cum, de fapt, suntem mânați dinafară spre a executa niște ordine care, în esența lor, nu ne aparțin. Vedem cu toții cum se preumblă președintele nostru, premierul și că după vizitele lor, cum ar fi normal, nu se dau niciun fel de comunicate, măcar așa de fațadă ca pe timpul împușcatului. Acest turism la nivel înalt fără efecte cred că ar trebui să înceteze.

Și de ce să dea comunicate ori explicații ale vizitelor lor care în majoritatea cazurilor au reprezentat un eșec diplomatic. Unde sunt secvențele istorice în care imnul României era la loc de cinste? Statul nostru poate poza ca fiind în poziția de a fi considerat eşuat. Depinde din ce unghi privește un exterior. Despre valorile sale uriașe, o istorie care se întinde pe milenii, domnitori care au încercat și au reușit să stabilizeze acest statut al nostru de stat indivizibil; toată lauda și recunoștința noastră a

succesorilor ca trăitori pe acest magnific pământ. Actualii noștri conducători au datoria și obligația să apere acest sfânt pământ românesc. Și doar în acest context statul va supraviețui.

Florian Laurențiu Stoika

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*